

„Slyšela brekot, škrábání a pak taky ten divný zvuk *riH-riH-RÍÍ*,“ řekl Kaz. „Ale to nezní jako jakýkoliv duch, kterého znám.“

„Měli bychom to zapsat i tak,“ řekla Klárka.

„Také říkala, že slýchává kuličky kutálející se po podlaze,“ pokračoval Kaz. „Ale já tu žádné kuličky nevidím. A navíc, všechny dětské hračky dala dávno pryč.“

Klárka přikývla a psala. „Zvuky obvykle přestanou, jakmile paní Beesleyová vyjde nahoru na půdu,“ řekla. „Nicméně, když tady před chvílkou byla sama, tak nepřestaly. Naopak, byly hlasitější. Jako kdyby se jí někdo snažil zastrašit.“

„Ještě nikdy ve svém domě neviděla ducha,“ řekl Kaz. „Je tohle stopa? Protože ducha by viděla, jenom pokud by se jí sám zjevil, víš jak.“

